

stændigt skulle kunne ophæves derved, at en af de Autoriteter, som have haft med deres Tilblivelse at gjøre, nu ikke mere er tilfreds dermed og hellere ganske vil undvære dem, troer jeg, at en sliq Forholdsregel vil medføre en saadan Vaghed i dette hele Arbejde, at det ikke vil vare længe, inden den hele Indretning vil synke temmeligt dybt. Man vil blive vant til at betragte den som noget i og for sig Rigegyldigt, og jeg troer, at det let vil skee, at de, som skulle rette sig efter disse Lov, ikke faae den Respekt for dem, som de burde have, naar de vide, at det er en saa let Sag at faae dem ophævede, ja maaskee kunne vente om nogle faa Maaneder at kunne sætte igjennem, at de høre op. Det synes mig derfor, at naar det virkelig er vor Mening, at disse Vedtægter skulle have nogen Betydning og nyde nogen Anseelse i Landet indenfor de Grændser, for hvilke de ere vedtagne, vil det være urigtigt i Loven at indsætte en Bestemmelse af den Bestaaenhet, som her er foreslaaet. Jeg har vel seet, at det ærede Udvalg er af den Mening, at disse Vedtægter paa de fleste Steder, hvor de findes paa Landet, ikke ere slynderlig ansete. Det er meget vanskeligt at sige noget Almindeligt derom; jeg kan kun sige, at jeg fra flere Steder, hvor man benytter dem, har Vidnesbyrd om, at de ere vel ansete, hvorved jeg ikke forstaaer, at man ikke er videre tilfreds med dem og længes efter at blive af med dem, men man benytter dem og mener at have Fordeel deraf. Dernæst er det ganske vist, at de i mangfoldige Kjøbstæder ere til megen Nytte. De ærede Medlemmer maae vide, at vi med Hensyn til disse Forhold staae paa det Standpunkt, at vi indenfor Kjøbenhavn saagodtsom ikke have nogen som helst Lovbestemmelse i saa Henseende; naar der i en Kjøbstad opstaaer et eller andet truende Tilfælde, hvorigjennem hele Befolkningens Sundhedstilstand sættes i væsentlig Fare, er den udøvende Magt blottet for ethvert Middel til at gribe ind og afværge Faren, men det Supplement, man da skulde have, er det, der er givet gjennem disse Sundhedsvedtægter. De ere indførte i saagodtsom alle Landets Kjøbstæder; de have bestaaet der, de have virkelig været udøvede der, de have havt Betydning

paa de forskjellige Steder og ansees der af Mange for at have virket til Helb; men i Særdeleshed ansees de for at være af stor Vigtighed, naar der kommer farlige og smitsomme almindelige Sygdomme, idet det nemlig er af væsentlig Betydning, at man gjennem dem kan træffe de fornødne Foranstaltninger imod sliqe Sygdommes Udbredelse. Man vil maaskee sige, at Sundhedsvedtægter i saadanne Tilfælde kunne sættes i Kraft i Kjøbstæderne, men dertil svarer jeg, at dette dog altid er et Spørgsmaal, thi der er mange af det Slags Ting, som kun virke ved, at de stadig holdes i Kraft; der er mange Foranstaltninger af den Art, hvorom der er Tale i Sundhedsvedtægterne, som kun kunne holdes vedlige ved, at de stadig træffes. Uden Hensyn dertil vil jeg tillade mig at bemærke, at Sundhedsvedtægterne i Kjøbstæderne netop ved den Fremgangsmaade, som det ærede Udvalg har tænkt sig, ville lide i betydelig Grad, idet man, naar man kunde blive af med dem med en enkelt Votering paa et Communalbestyrelsesmøde, ikke vilde have nogen Tillid til eller Agtelse for dem. Det er navnlig dette, jeg berygter vil blive Tilfældet efter den Ordning, som det ærede Udvalg har tænkt sig, men det er jo muligt, at nogle af det ærede Udvalgs Medlemmer ved nærmere Eftertanke ville indsee, at der kan være noget Begrundet i, hvad jeg her har udtalt, og at de i saa Fald til 3die Behandling ville gjøre en Indstilling, som kunde afhjælpe disse Ulemper. — Jeg skal endnu kun tilføie, at der i ethvert Tilfælde er een Forandring, som nødvendig maa finde Sted i det foreliggende Lovudkast. Naar det nemlig i § 2 hedder, at de nu gjældende Sundhedsvedtægter fremdeles skulle gjælde, „forsaavidt vedkommende Communalbestyrelser eller Sogneraad ikke inden 1ste April 1868 underrette Justitsministeren om, at de have besluttet disse Vedtægters Ophævelse“, vil dette selvfølgelig ikke kunne blive staaende, da denne Lov under alle Omstændigheder først vil kunne udkomme en af de sidste Dage i Martis Maaned. „Den 1ste April“ maa derfor rettes f. Ex. til „1ste Juni“, men det er en Forandring, som jeg antager, at man meget let vil kunne blive enig om. Jeg troer derimod, at den For-